தமிழ்நாடு அரசு

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு	:	TNPSC Group I தேர்வு
பாடம்	:	இந்திய பொருளாதாரம்
பகுதி	:	**ஐந்தாண்டு திட்டங்களும் அதன் மதிப்பீடும்**

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

ஐந்தாண்டு திட்டங்களும் அதன் மதிப்பீடும்

பொருளாதாரத் திட்டமிடல் (Economic Planning)

- பொருளாதாரத் திட்டமிடல் என்பது இன்றைய வளரும் நாடுகளுக்கு இன்றியமையாததாகும். வளர்ந்த நாடுகள் பொருளாதார நிலை பாட்டிற்காகவும், வளரும் நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் திட்டமிடு கின்றன.

திட்டமிடுதலின் வரலாறு

- சோவியத் ரஷ்யாவில் 1917 ம் ஆண்டில் ரஷ்ய புரட்சிக்கு பின்பு 1918 முதல் 1921 ஆம் ஆண்டு வரை கம்யூனிசப் போர் நடந்தது. அதன் பின்பு 1921 முதல் 1924 வரைபுதியபொருளாதாரக்கொள்கைகள் நடப்பில் இருந்தன. 1924 முதல் அரசு கிடைக்கக் கூடிய வளங்களைப் பற்றி விரிவான ஆய்வு மேற்கொண்டு 1928 ஆம் ஆண்டு தனது முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தினை செயல்படுத்தி அதில் வெற்றியும் கண்டது. 1920ம் ஆண்டு ஜோசப் சோவியத் ரஷ்யாவில் குடியானவர்கள் சமுகத்திலிருந்து சக்தி வாய்ந்த தொழிற்துறையாக மாற்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நோக்கமாக கொண்டு அறிமுகப்படுத்தினர்.
- 1930ம் ஆண்டு ஸ்டாலின் பல தீவிரமான பொருளாதார கொள்கைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தார். இது சோவியத் ரஷ்யாவை வேளாண்துறை மற்றும் தொழில் துறையில் பல மாற்றங்களை செய்தது. முதலாலித்துவ பொருளாதார கொள்கையிலிருந்து கட்டளை பொருளாதாரத்திற்கு மாற்றியது.

திட்டமிடுதலின் பிரச்சனைகள்

- திட்டமிடுதலுக்கு ஒரு வலிமை மிக்க, தகுதிவாய்ந்த மற்றும் ஊழலற்ற ஆட்சி செய்தல் அவசியமானது என்று ஆர்தர் லூயிஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் பெரும்பாலான வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளில் அத்தகைய நல்லரசுகள் இல்லை. எனவே திட்டமிடுதலில் வளர்ந்த நாடுகளை விட வளரும் நாடுகள் அதிக சிக்கல்களை சந்தித்தன. மேலும் வளரும் நாடுகளில் வேளாண்மையை சார்ந்த

நிலையும், அதிக மக்கள் தொகை அழுத்தமும் திட்டமிடுதலில் வேறு முக்கிய பிரச்சனைகளாக இருந்தன. முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தில் (எ.கா. இங்கிலாந்து) பகுதி சார்ந்த திட்டமிடல் (Partial Planning) காணப்படும். சமத்துவப் பொருளாதாரத்தில் (எ.கா. ரஷ்யா) முழுமையானத் திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதார அமைப்பு இருக்கும். கலப்புப் பொருளாதாரத்தில் (எ.கா. இந்தியா) தனியார்துறை மற்றும் பொதுத்துறைஇரண்டுமேதிட்டமிடுதலில் மிக முக்கியப் பங்கினை வகிக்கும்.

திட்டங்களின் வகைகள்:
(Types of Planning)

1. மையத் திட்டம் (Centralised Planning)
2. தூண்டும் திட்டம் (Planning by Inducement)
3. சுட்டிக்காட்டும் திட்டம் (Indicative Planning)
4. சுழல் திட்டம் (Rolling Plan)

I. மையத் திட்டம்
(Centralised Planning)

- இதுரஷ்யாபோன்றசமத்துவத்திட்டமிடல் கொண்ட நாடுகளில் காணப்படும். இது ஆணைத்திட்டம் (அ) கட்டளைத் திட்டம் எனப்படும். அதாவது அடிப்படைத் தீர்மானங்களால் தொழில் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா? அல்லது வேளாண்துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா? தொழில்துறை என்றால் கனரக தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா? இல்லை நுகர்வுப் பொருள் தொழிற்சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதா? என்பது போன்ற முடிவுகளை அரசே முடிவு செய்யும். இதன் நன்மை யாதெனில் திட்டங்களை மிக வேகமாக நடைமுறைப்படுத்தி அதன் நோக்கங்களை அடைய முடியும். இதன் தீமை யாதெனில் அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட ரீதியான முன்னுரிமையை அனுபவித்து போட்டியின்மையால் அரசுக்கு சொந்தமான உற்பத்தி அலகின் உற்பத்தித் திறனை பரிசோதிக்க கடினமான நிலையை உருவாக்குகிறது.

2. தூண்டும் திட்டம்
(Planning by Inducement)

- இது கலப்புப் பொருளாதாரம் கொண்ட குடியரசு நாடுகளில் (இந்தியா) காணப்படுகிறது. இதில் அரசு தனது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக தனியார் துறைகளுக்கு வரிச் சலுகைகள் மற்றும் பிற ஊக்கங்களை அளித்து தனியார் துறையை தூண்டி விட வேண்டும். எனினும் மக்களாட்சி திட்டமிடுதலில் பொது மக்களுக்கு தங்கள் கருத்தை வெளியிட வாய்ப்பு கிடைத்தாலும் அரசு பின்பற்றும் மக்களாட்சி நிர்வாக முறையில் ஏற்படும் கால தாமதங்களால் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் நோக்கங்களை அடைவதிலும் மிகவும் வேகமற்ற நிலை காணப்படுகிறது.

3. சுட்டிக்காட்டும் திட்டம்
(Indicative Planning)

- இத்தகைய திட்டத்தில் அரசு தொழில் முனைவோருடன் முன்னதாகவே கலந்தாலோசிக்க வரவேற்று தனது திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் குறித்து அவர்களுடன் ஆலோசித்து முடிவெடுக்கும். இதற்கு சிறந்த உதாரணம் பிரான்சு அரசின் சுட்டிக் காட்டும் திட்டமாகும். 1991 ஆம்

ஆண்டிற்கு பிறகு தாராளமயமாதல் மற்றும் தனியார் மயமாதல் கொள்கைகள் பின்பற்ற பின்பு இந்திய திட்டமிடுதலும் கூட ஒரு வகையில் சுட்டிக் காட்டும் திட்டமாகவே மாறியது.

4. சுழல் திட்டம்

- ஒவ்வொரு வருடமும் திட்டத்தின் நடைமுறை மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது.
- இந்த மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் அடுத்த வருட திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.
- இந்த திட்டத்தின் மாதிரி 1978-80களில் ஜனதா அரசால் (மொரார்ஜி தேசாய்) கொண்டுவரப்பட்டது.
- இதன் மூலமாக விவசாய மற்றும் அதன் தொடர்பான துறைகளின் வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரிக்கவும், குடிசைத் தொழில் மற்றும் சிறு தொழிற்சாலைகளை பெருக்கவும் குறைந்த வருமானம் பெறும் வகுப்பினரை குறைந்தபட்ச தேவையை அடைய வைக்கவும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.

பொருளாதார திட்டமிடுதலை மூன்று விதமாக பிரிக்கலாம் அவையாவன:

1. குறுகிய காலத் திட்டம் - ஓராண்டு திட்டங்கள் - 1 ஆண்டு (Short Term Plan)
2. நடுப்பருவத் திட்டம் - 5 year plan - 5 ஆண்டுகள் (Midterm Plan)
3. தொலைநோக்குத் திட்டம் - 20 முதல் 25 ஆண்டுகள் (Perspective Plan)

- ஒவ்வொரு ஓராண்டுத் திட்டமும் ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் நோக்கங் களை நினைவில் கொண்டு தயாரிக்கப்படும்.
- ஒவ்வொரு 5 ஆண்டுத் திட்டமும் தொலைநோக்கு திட்டங்களின் நோக்கங்களை நினைவில் கொண்டு தயாரிக்கப்படும்.

இந்தியாவில் திட்டமிடுதலின் வரலாறு: (History of Planning in India)

- 1934 ஆம் ஆண்டு மைசூரின் திவான் விஸ்வேஸ்வரய்யாவின் "திட்டமிட்டப் பொருளாதாரம்" 'The planned economy' வெளியிடப்பட்டது. (நூல்)
- 1938 ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸால் நேருவின் தலைமையில் "இந்திய திட்ட ஆணையம்" (தேசியத் திட்ட ஆணையம்) அமைக்கப்பட்டது.
- 1944 ஆம் ஆண்டு "பாம்பே திட்டம்" வெளியிடப்பட்டது. (பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான திட்டம்)
- 1945-ல் M.N. ராயின் "மக்கள் திட்டம்" வெளியானது. விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார்.
- 1946-ல் S.N.அகர்வால் நாராயணன் அவர்களால் "காந்தியத் திட்டம்" வெளியிடப்பட்டது. இதன் நோக்கம் ஒட்டுமொத்த இந்தியாவின் மூலம் மற்றும் கலாச்சார நிலையினை உயர்த்துதல், கிராமப்புறத் தொழில் மற்றும் குடிசைத் தொழில், கதர் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம்.
- 1950-ல் சர்வோதயத் திட்டத்தை J.P நாராயணன் வெளியிட்டார்.

இந்தியாவில்திட்டமிடுதலின்தோற்றம் மற்றும் நோக்கம் (Eradication and objectives of Planning in India)

- 1950 ஆம் ஆண்டு தேசியத் திட்டக்குழு நிறுவப்பட்டது. இதன் முக்கிய பணியாதெனில் "நாட்டு வளங்களை

சீரிய, பயனுள்ள மற்றும் சமமாக பயன்படுத்த திட்டங்களை தீட்டுதலே ஆகும்." திட்டக்குழுவை தொடங்கியவர் ஜவஹர்லால் நேரு.

- ஆனால் தற்போது திட்டக்குழு அகற்றப்பட்டு நிதி ஆயோக் என்ற குழுவினை பா.ஜ.க அரசு அமைத் துள்ளது. எனவே ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் முடிவுற்று ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

இந்திய திட்டமிடுதலின் நோக்கங்கள் (Objectives of Planning in India)

1. நாட்டு வருமானத்தை உயர்த்துதல்
2. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் குறிப்பிட்ட நிலையில் முதலீட்டை உயர்த்துதல்.
3. வருமான மற்றும் செல்வப் பகிர்வில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைப்பதோடு பொருளாதாரசக்தி வளங்களின் மீது குவிதலைக் கட்டுப்படுத்துதல்.
4. வேலைவாய்ப்புகளை விரிவாக்குதல்
5. வேளாண்மை, உற்பத்தித் தொழிற்சாலை (குறிப்பாக மூலதனப் பொருட்கள்) மற்றும் வாணிப செலுத்து சமனிலை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சித் தடைகளை அகற்றுதல்.
6. வேளாண் உற்பத்தி திறனை அதிகரித்தல் மற்றும் தானிய உற்பத்தியில் தன்னிறைவை அடைதல், அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில் வளர்ச்சிக்கு முன்னுரிமை அளித்தல், அயல் நாட்டு வாணிப சந்தையில் சாதகமான அயல்நாட்டு செலுத்து சமநிலைக்கும் முன்னுரிமை அளித்தல் ஆகியன இந்தியத் திட்டமிடலின் முக்கிய நோக்கங்களாக இருந்தது.

திட்டக்குழு ஒரு பார்வை

- இது மத்திய அமைச்சரவை தீர்மானத்தின் மூலம் தொடங்கப்பட்ட அரசியல் சட்டம் சாரா அமைப்பு.
- பிரதமர் திட்டக்குழுவின் தலைவராவார்.
- திட்டக்குழுவின் துணைத் தலைவர் கேபினட் அமைச்சர் அந்தஸ்து உடையவர்.
- திட்டக்குழு திட்ட வரைவை உருவாக்குகிறது. அதை தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் அங்கீகரிக்கிறது.
- தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில் 1952 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 6ம் நாள் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- பிரதமர் தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சிலின் அலுவல் சாரா தலைவராவார்.
- மத்திய கேபினட் அமைச்சர்கள், மாநில முதல்வர்கள், நிதியமைச்சர்கள், துணை நிலை ஆளுநர்கள், குடியரசு தலைவர் ஆட்சி நடக்கும் மாநிலங்களின் ஆளுநர்கள் ஆகியோர் தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சிலின் உறுப்பினர்கள்.
- நாட்டின் வளங்களை மதிப்பீடு செய்தல், திட்டங்களை உருவாக்குதல், திட்டங்களின் முன்னுரிமைக்கு ஏற்ப வளங்களை பகிர்ந்தளிக்க தீர்மானித்தல் ஆகியன திட்டக் குழுவின் முக்கிய பணிகள்.
- ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒரு மாநிலத் திட்டக்குழுவை கொண்டிருக்கும்.
- மாநில முதலமைச்சர் மாநிலத் திட்டக்குழுவின் தலைவராவார்.

5 ஆண்டு திட்டம்	காலம் மற்றும் மாதிரி	நோக்கம்	குறிப்புகள்
1	1951-1956 (ஹரார்டு - டோமர் மாதிரி)	வேளாண் வளர்ச்சி (சமூக மேம்பாட்டு திட்டம்)	முதலாம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை பாதித்த முக்கிய காரணிகள்: அகதிகள் வருகை, பணவீக்கம், உணவுப் பற்றாக்குறை 1. உணவு உற்பத்திக்கும் அளவு. 2. விவசாயம் மற்றும் சமுதாய மேம்பாடு, 3. பாசனம் மற்றும் மின்னுற்பத்தி, 4. போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்புத்துறை, 5. சமூக சேவைகள் மற்றும் புனர்வாழ்வு ஆகியவற்றில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது **அனணகள்** 1. பக்ராநங்கள் அனண 2. ஹிராகுட் அனண 3. மேட்டுர் அனண
2	1956-1961 (மகலநோபிஸ் மாதிரி)	துரிதமான தொழில் மயமாதல் குறிப்பாக அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில் வளர்ச்சியில் நாட்டம் காட்டியது.	இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்போது (1956) தொழில் கொள்கை வெளியிடப்பட்டது. இது தொழில் துறையில் பொது ஒழுங்கையும் சமதர்ம சமுதாயத்தையும் வலியுறுத்தியது. மகலநோபிஸ் மாதிரி சோவியத் பெஸ்டுமென் மாதிரியை (1928) அடிப்படையாகக் கொண்டது. 1. கிராமப் புற இந்தியாவை சீரமைத்தல், 2. தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான அடிக்கலை நாட்டுதல், 3. பின்தங்கிய மக்களின் வளர்ச்சிக்காக அதிக பட்ச வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் 4. நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளும் ஒரே சீராக வளர்ச்சி அடைவதை உறுதி செய்தல் ஆகியவை இத்திட்டத்தின் நோக்கங்களாக இருந்தன. **இரும்பு மற்றும் எஃகு தொழில்சாலைகள்** 1. ரூர்கேலா 2.பிலாய் 3. துர்காபூர்

3	1961-1966 (ஜான் சாண்டி மற்றும் சக்கர வர்த்தி)	வேளாண் மற்றும் தொழில்களுக்கு சம முக்கியத்துவம்	இதன் தோல்விக்கு சீனா ஆக்கிரமிப்பு (1962), இந்தோ-பாகிஸ்தான் போர் (1965), கடும் வறட்சி (1965 - 66) ஆகிய மூன்றும் முக்கிய காரணங்கள். **இரும்பு மற்றும் எஃகு தொழில்சாலைகள்** பொக்காரோ
4	1969-1974 (ஆலன் மனோ மற்றும் அசோக் ருத்ரா)	நிலையான வளர்ச்சி மற்றும் தற்சார்பு	இந்த கால கட்டத்தில் விலைவாசி 61% உயர்ந்தது. பங்களாதேஷ் அகதிகள் வருகையும் (1971) பருவமழை பொய்த்ததும் இந்த திட்டத்தை பாதித்த முக்கிய காரணிகளாகும். 1. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை - குறிப்பாக பின்தங்கிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம். 2. உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மட்டுமின்றி ஈட்டப்பட்ட செல்வத்தை மக்கள் அனைவருக்கும் சமமாகப் பிரித்து வழங்குவதும் முதலிடத்தைப் பெற்றன. 3. நாட்டின் செல்வமும் பொருளாதார சக்தியும் சில இடங்களில் மட்டுமே குவிந்திருக்காமல் அவற்றைப் பரவலாக்குவதது தலையாயப் பணி ஆயிற்று. 4. குடும்ப கட்டுபாடுத் திட்டம்
5	1974-1979 (D.D. தார்)	வறுமை ஒழிப்பு (கரிபி ஹட்டவோ) இதன் தாரக மந்திரமாக இருந்தது. வளர்ச்சி, சமுதாய நீதியில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் தற்சார்பு அடைதலில் கவனம் செலுத்தியது.	இந்த காலகட்டத்தில் குறைந்தபட்ச தேவைக்கான தேசியத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. "வறுமையே வெளியேறு-கர்பி ஹட்டவோ" என்னும் கோஷம் முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த கால கட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கான (4.4%) வளர்ச்சியை தாண்டி 4.8% வளர்ச்சியை பொருளாதாரம் அடைந்தது. 1. உலக அளவில், உணவுப்பொருட்கள், உரம் போன்ற விவசாய இடுப்பொருட்கள் மற்றும் எண்ணெய் ஆகியவற்றின் விலைகள் பெரிதும் உயர்ந்தன. 2. பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசரத் தேவையாக இருந்தது. 3. 1974-78இன் மத்தியில் இந்திய அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் பிற நாடுகளின் கவனத்தை ஈர்த்தது.

6	1980-1985	பொருளாதாரத்தை விரிவாக்கும் நிலைகளை உருவாக்கி அதன் மூலம் வறுமையை ஒழிப்பதை நோக்கமாக கொண்டது	இந்த திட்டத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி நிர்ணயிக்கப்பட்ட 5.2% தாண்டி 6% அடைந்தது. இது ஒரு வெற்றிகரமான திட்டமாகும். வறுமை, வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஆகியவற்றைக் களைதல் ஆகியவை இந்தத் திட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றன.
7	1985-1990	உணவு, தானிய உற்பத்தியை வேகப் படுத்துவதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பினை அதிகரித்து அனைத்துத் துறைகளிலும் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்த முக்கியத்துவம் அளித்தது.	ஏழாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் போதும் பொருளாதார வளர்ச்சி நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கான 5% தாண்டி 6% ஆக இருந்தது. 1. உணவு தானிய உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குதல் மற்றும் மக்களின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குதல் போன்றவை முக்கியத்துவம் பெற்றன. 2. மின்னனு மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்ப முதலீடுகள் செய்யப்பட்டன.
8	1992-1997 (ஜான் மில்லர் மாதிரி)	மனிதவள மேம்பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. (சுட்டிக்காட்டும் திட்டம்)	எட்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் இறுதி பதிப்பு உருவாக்கப்படும் போது நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையில் பெருத்த மாற்றங்களாகிய தாராளமயமாதல், தனியார் மயமாதல், மற்றும் உலக மயமாதல் போன்ற மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன 1. அதிகமான அளவில் வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்குவதன் மூலம் இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் முழு அளவு வேலைவாய்ப்பினை எட்டுதல். 2. மக்களின் ஒத்துழைப்பின் மூலமும் ஊக்கத் திட்டங்கள் மற்றும் ஊக்கத் தொகைகளை விளக்கிக் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் மூலமும் மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துதல். 3. அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வி அளித்தல் மற்றும் 15 முதல் 35 வயது வரை உள்ள மக்களிடத்து காணப்படும் எழுத்தறிவின்மையைப் போக்குதல்.

			4. அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல், அடிப்படை மருத்துவ வசதிகளை அளித்தல், நோய் தடுப்பு முறைகளை அளித்தல் மற்றும் தோட்டிப் பணிகளை அறவே ஒழித்தல். 5. விவசாய வளர்ச்சி, பல்வகைப் பயிர்களைப் பயிரிடல் மற்றும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குதல். 6. மின்னாற்றல், போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்பு மற்றும் பாசனம் போன்ற அடிப்படை கட்டமைப்பு வசதிகளைப் பெருக்கி வளர்ச்சிப் பணிகளைத் தடையின்றி நீடிக்கச் செய்தல்.
9	1997-2002	வளர்ச்சியுடன் கூடிய சமுதாயநீதி, சமத்துவம், மக்களின் தரமான வாழ்க்கை, குறைந்தபட்ச அடிப்படை தேவை, உற்பத்தி நிறைந்த வேலை வாய்ப்பு, வட்டாரச் சமநிலை மற்றும் தற்சார்புடைமையை கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது.	இத்திட்டம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வளர்ச்சியை அடையவில்லை. இக்காலகட்டத்தில் பொதுத்துறை யின் அளவு 18% ஆக குறைக்கப் பட்டது. இக்காலத்தில் மத்திய, மாநில அரசுகளின் நிதியாக்கப் பற்றாக்குறை அதிகரித்தது. இத்திட்டத்தால் 50 மில்லியன் மக்களுக்கு வேலைவாய்பை உருவாக்க இயலவில்லை. 1. வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குதல் மற்றும் வறுமையை ஒழிப்பு ஆகியவற்றுக்காக விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்கு முன்னுரிமை அளித்தல். 2. விவலைவாசிகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் அதே நேரத்தில் வளர்ச்சி வேகத்தை அதிகரித்தல். 3. அனைவருக்கும் குறிப்பாக பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்கு உணவு மற்றும் சத்துணவை உறுதி செய்தல். 4. அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர், அடிப்படை சுகாதார வசதிகள், அடிப்படைக் கல்வி, தங்குமிடம் ஆகியவற்றை குறித்த கால வரையறைக்குள் உறுதி செய்தல்.

			5. மக்கள் தொகை வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துதல். 6. அனைத்து நிலைகளிலும் உள்ள மக்களின் ஒத்துழைப்பு மற்றும் பங்கேற்பின் மூலம் வளர்ச்சிப் பணிகளின் காரணமாக சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கப்படாமல் காத்தல். 7. பெண்கள் மற்றும் சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய அட்டவணை இன மக்கள், பிற பின் தங்கிய இனத்தவர்கள் மற்றும் சிறுபான்மை இனத்தவர் ஆகியோருக்கு அதிகாரம் வழங்குதல். 8. பஞ்சாயத்து ராஜ், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மற்றும் சுய உதவிக்குழுக்கள் ஆகியவற்றில் மக்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்க ஊக்கப்படுத்துதல். 9. சுய சார்பை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை வலுப்படுத்துதல். 10. மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம், வேலை வாய்ப்பு, அனைத்துப் பூகோளப் பகுதிகளும் சீராக வளர்ச்சி பெறுவதை உறுதி செய்தல்.
10	2002-2007	வேலைவாய்ப்பை உரு வாக்குதல் சமத்துவம் மற்றும் சமூகநீதியைப் பற்றிய பிரச்சனைகளை வெளிப்படையாக அணுகுவதை நோக்க மாகக் கொண்டது.	வறுமையை 2007க்குள் 5% குறைக்கப்பட வேண்டும் 2012க்குள் 15% குறைக்கப்பட வேண்டும். 2007க்குள் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி, 2007 க்குள் கல்வி அறிவு பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கையை 75% ஆக உயர்த்துதல், சிறுதொழில் நிறுவனங்களுக்கு 50 கோடி கடன் 2007 ல் காடு மற்றும் மரங்களின் 25% பாதுகாப்பும், 2012ல் 33% பாதுகாப்பும் அதிகரித்தல், அனைத்து ஊரகங்களிலும் குடிநீர் வசதியை 2012க்குள் ஏற்படுத்துதல் முதலியவற்றை குறிக்கோளாக கொண்டது. 1. வறுமையைக் குறைப்பது 2. வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குவது 3. 2002ம் ஆண்டு சர்வ சிக்ஷ அபியான்

			4. 2007ம் ஆண்டுக்குள் அனைவருக்கும் அடிப்படைக் கல்வியை எட்டச் செய்வது. 5. மக்கள் தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தை 16.2 விழுக்காடாகக் குறைப்பது. 6. 2007ம் ஆண்டுக்குள் கல்வி ஏற்றோர் எண்ணிக்கையை எழுபத்தைந்து விழுக்காடாக உயர்த்துவது. 7. குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை குறைப்பது. 8. பேறு காலத்தில் பெண்கள் இறக்கும் விகிதத்தைக் குறைப்பது. 9. வனப்பரப்பை அதிகரிப்பது. 10. 2012ம் ஆண்டுக்குள் அனைத்துகிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கிடைக்க வழி செய்தல். 11. மாசுபட்ட அனைத்து ஆறுகளையும் 2007-ம் ஆண்டுக்குள் தூய்மைப்படுத்துவது
11	2007-2012 வேகமான (ம) அதிக உள்ளடக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கி இதனை அங்கீகரித்தது. தேசிய வளர்ச்சிக் குழு	வேலைவாய்ப்பை பெருக்குதல், மனிதவள மேம்பாடு மற்றும் நிலைத்தன்மையுடைய வளர்ச்சி ஆகியன வற்றை நோக்கமாக கொண்டது.	பதினோராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவில் நாட்டின் எழுத்தறிவு விகிதத்தை 85% ஆக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதன் மொத்த செலவீடு 36,44,718 கோடி 1. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை பத்து விழுக்காடு அளவுக்கு உயர்த்துதல் 2. எழுநூறு இலட்சம் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல், ஆரம்பப் பள்ளிகளில் வசதிகளை மேம்படுத்துதல். 3. குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை 28ஆகக் குறைத்தல், அனைத்து கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு வழங்குதல், வனப்பரப்பளவை ஐந்து விழுக்காடு புள்ளி அளவுக்கு உயர்த்துதல்.
12	2012-2017 துரித, நீடித்த நிலைத்த (ம) அதிக உள்ளடக்கிய வளர்ச்சி	தற்போது உள்ள அளவை விட கூடுதலாக 94, 215 மெகாவாட் மின்சாரத்தை அனல் மின் நிலையங்கள், புனல் மின் நிலையங்கள், அணு மற்றும் புதுப்பிக்கத் தக்க வளங்கள் மூலம் தயாரித்தல்.	நிர்ணயிக்கப்பட்ட 94, 215 மெகாவாட் மின் உற்பத்தியை எட்ட அனல்மின்நிலையங்கள் மூலம் 63,781 மெகாவாட்டும், புனல் மின் திட்டங்கள் மூலம் 9200 மெகாவாட்டும், அணு மின் திட்டங்கள் மூலம் 2800 மெகாவாட்டும், புதுப்பிக்கத் தக்க வளங்கள் மூலம் 18000 மெகாவாட்டும் உற்பத்தி செய்ய இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

- ஒரு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அனைத்து 6 ஆண்டுகளுக்கு குறிப்பிட்ட இலக்குகள் இல்லாமல் நடப்பு ஆண்டில் திட்டத்தின் செயல் திறனைக் கொண்டு அடுத்த ஆண்டுகளுக்கான இலக்குகள் தீர்மானிக்கப்படும்.
- 1966-1969 ஆகிய ஆண்டுகளில் திட்ட விடுமுறை விடப்பட்டது. அந்த காலங்களின் மூன்று ஆண்டுத் திட்டங்கள் (66-67, 67-68, 68-69) செயல்படுத்தப்பட்டது. 1967-ல் பசுமைப் புரட்சி ஏற்படுத்தியது.

சுழல் திட்டம்

- ஜனதா கட்சி ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட 6வது 5 ஆண்டு திட்டம் (1978-83) காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கைவிடப்பட்டு புதியதொரு ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை (1980-85) உருவாக்கியது. 1978 மற்றும் 1979ல் சுழல் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.
- 1990-92 க்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் நாட்டின் கொள்கையில் பெருத்த மாற்றங்களாகிய திறமைமயமாதல், தனியார் மயமாதல் மற்றும் உலக மயமாதல் போன்ற பெருத்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.
- ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப் படாத காலங்கள் 1966-69, மற்றும் 1990-92 ஆகியன. 1978-80 வரை நடைமுறையில் இருந்த ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இடையில் கைவிடப்பட்டது.

ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் வளர்ச்சி விகிதங்கள் (விழுக்காட்டில்)

திட்டம்	இலக்கு	அடைப்பட்டது
முதல்	2.9%	2.9%
இரண்டு	4.5%	4.3%
மூன்று	5.6%	2.8%
நான்கு	5.7%	3.3%
ஐந்து	4.4%	4.4%
ஆறு	5.2%	6%
ஏழு	5%	6%
எட்டு	5.6%	6.8%
ஒன்பது	6.5%	5.5%
பத்து	8%	8%
பதினொன்று	9%	8.2%
பனிரெண்டு	8%	

- இந்தியா விஷன் - 2020

- திட்டக்குழு ஜனவரி 23, 2003ம் அன்று இந்தியா விஷன் 2020 என்ற இந்திய பொருளாதாரம் குறித்த முன் மதிப்பீட்டினை வெளியிட்டது.
- இவ்வறிக்கை சியாம் பிரசாத் குப்தா என்ற திட்டக்குழு உறுப்பினரால் உருவாக்கப்பட்டது.

இந்த திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- 2020 ம் ஆண்டிற்குள் ஆண்டுதோறும் வளர்ச்சி வீதம் 9% வேலையின்மை, எழுத்தறிவின்மை, வறுமை நீக்கப்பட வேண்டும்.

- தனிநபர் வருமானம் இருமடங்காக்கப்பட வேண்டும்
- 6-14 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள் அனைவரையும் பள்ளிக் கூடத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.
- 1.35 பில்லியன் (135 கோடி) மக்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கை தரத்தை ஏற்படுத்தி தரவேண்டும்.
- வருடந்தோறும் 2% வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி, 20கோடி புதிய வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல்.